

OSTRZENIE OTWORNICOWYCH PIŁEK PIERŚCIENIOWYCH

Użytkowanie wszelkiego rodzaju narzędzi powoduje ich naturalne tępienie. Tylko prawidłowe i w odpowiednim czasie wykonane ostrzenie zapewnia wydajną i bezpieczną pracę, a co ma także duże znaczenie, przedłuża używalność narzędzi. Prawidłowe ostrzenie nie jest łatwą czynnością, dotyczy to zresztą wszelkiego rodzaju narzędzi do drewna i metalu. Dla prawidłowego ostrzenia narzędzi potrzebne są różnego rodzaju pomoce.

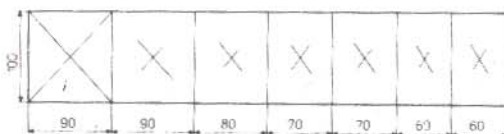
W tym numerze chcemy Czytelnikom przedstawić przybory niezbędne do ostrzenia otwornicowych piłek pierścieniowych. Piłki takie, produkowane w NRD, były w sprzedaży w sklepach narzędziowych i są użytkowane w wielu warsztatach majsterkowiczów. Są to piłki wymienne, mocowane w korpusie, do wycinania w drewnie otworów o różnych średnicach.

Ostrzenie tych piłek jest utrudnione z powodu ich kształtu, który sprawia wiele trudności podczas mocowania ich przy ostrzeniu. Celem jest zatem wykonanie pomocniczych uchwytów do mocowania piłki na czas ostrzenia.

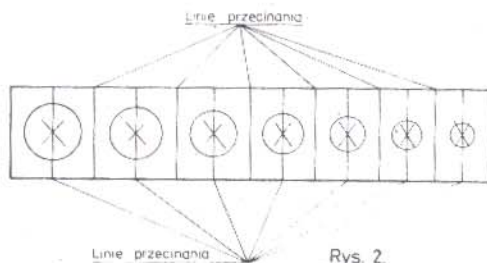
Najpierw należy przygotować pas sklejk grubości 20–25 mm i szerokości 100 mm, na którym wyznaczamy prostokąty wg rys. 1. W każdym z prostokątów wyznaczamy następnie środek i kolejno wycinamy otwory od największego do najmniejszego, za pomocą posiadanego kompletu piłeczek.

Wyciętych krążków nie wyrzucamy, będą one stanowiły części uchwytów. Po wycięciu otworów tniemy pas sklejk na kawałki (rys. 2). Wszystkie krawędzie sklejk lekko zaokrąglamy drobnym papierem ściernym. Tak przygotowane części stanowią już gotowe uchwyty do ostrzenia piłek.

W piłkę przeznaczoną do ostrzenia wkładamy krążek o odpowiedniej średnicy i ra-

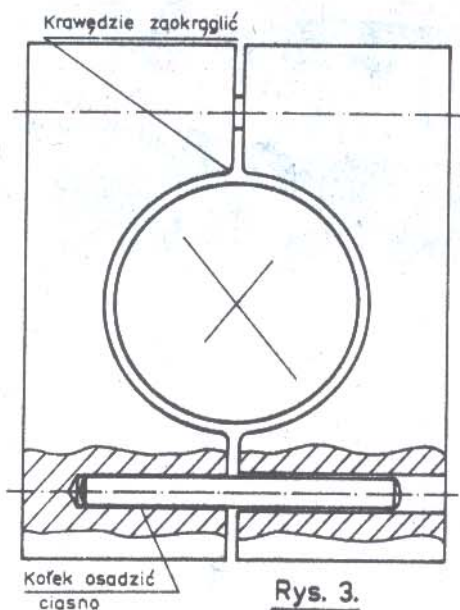
Rys. 1

Rys. 2

zem z nim zamykamy dwoma klockami z odpowiednim otworem, po czym całość mocujemy w imadle. Tak zamocowaną piłkę ostrzemy podobnie jak w przypadku piłek prostych, za pomocą trójkątnego pilnika, oczywiście zachowując dotychczasowy kształt zębów.

Rys. 3.

Przy pierwszym ostrzeniu, gdy piłki nie są jeszcze zbyt stępione, może nie zachodzić potrzeba rozwierania zębów, natomiast przy dalszych ostrzeniach nie można już pomijać tej czynności. Rozwieranie zębów wykonuje się podobnie jak w piłkach prostych.

Opisane uchwyty do ostrzenia mają najprostszą formę, możemy je jednak wykonać w sposób nieco bardziej skomplikowany, ale za to będą one dużo wygodniejsze w użyciu (rys. 3).

Zmiana polega na zastosowaniu kołków prowadzących. Mogą to być kołki wykonane z twardego drewna lub grubego drutu, np. z gwoździ. Jednakże inny będzie tok postępowania przy wykonaniu takich uchwytów. A więc najpierw wycinamy otwory i tniemy prostokąty, ale bez rozcinania ich na połowy. Po pocięciu prostokątów wiercimy w nich ślepe otwory.

Dopiero teraz możemy przeciąć prostokąty na połowy i w połówkach ze ślepymi otworami osadzić przygotowane kołki, natomiast w drugich połówkach otwory powiększyć o około 0,5 mm.

Takie rozwiązanie ułatwia mocowanie uchwytów w imadle, a także przechowywanie uchwytów.

Z braku sklejk, uchwyty można wykonać także z odpowiedniej deski.

Stefan Zbudniewek